

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/335/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915206372
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7915206372.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Jarmily Maximovej v spore žalobcu: IURISDIGNITY s.r.o., so sídlom Ľud. Kukorelliho 167/3, Michalovce, IČO: 44 518 781, zastúpený: Advokátska kancelária VASIL' & partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4D, Košice, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom, so sídlom Krmanova 1, Košice, o zaplatenie 2.096,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov z 21. júna 2018, č. k. 6C/276/ 2015-127

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo "prvoinštančný súd") napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa podľa jej skutkového vymedzenia žalobca domáhal poistného plnenia zo záväzkovoprávneho vzťahu strán založeného Zmluvou o povinnom zmluvnom poistení č. 6813222003 zo dňa 8.3.2013, uzavretou medzi Z. K. ako poistníkom a žalovaným v hmotnoprávnom postavení poistiteľa (ďalej tiež len „poistná zmluva“). Žalobca tvrdil, že verejným príslubom žalovaného bolo základné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. VW Golf, ev.č. R. rozšírené o poistenie motorového vozidla tiež pre prípad jeho poškodenia v dôsledku živeľnej udalosti. Práve z tohto majetkového poistenia vznikla podľa tvrdenia žalobcu povinnosť žalovaného poskytnúť poistné plnenie, nakoľko počas jeho trvania došlo k poškodeniu motorového vozidla v dôsledku živeľnej pohromy. Žalobca nadobudol uplatnenú pohľadávku od Z. K. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.2.2015.

2. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vyšiel z nespornej existencie právneho vzťahu strán z poistnej zmluvy. K spornému rozsahu poistenia zistil, že „Podľa návrhu poistnej zmluvy č. 1070703277 v časti E. je označené, že poistník má nárok na poskytnutie poistného plnenia z verejného príslubu poisťovateľa v prípade vzniku škody na poistenom vozidlu v dôsledku živeľnej udalosti“, že „Z poistnej zmluvy č. 6 813 222 003 - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplýva, že žalovaná, Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group vydáva túto poistku ako potvrdenie o uzatvorení poistno-zmluvného vzťahu podľa návrhu poistnej zmluvy číslo 1070703277 ...“, že „V predposlednom odseku predmetnej zmluvy je uvedené, že táto poistná zmluva oprávňuje poistníka k uplatneniu si nároku na poistné plnenie z verejného príslubu (pri súčasnom splnení podmienok poskytnutia poistného plnenia uvedených vo verejnom príslube), ktoré dala KOMUNÁLNA poisťovňa pre rok 2013 - a to na poskytnutie poistného plnenia v prípade úrazu vodiča a členov posádky poisteného motorového vozidla“ a že v poslednom odseku „predmetnej poistnej zmluvy“, ktorého text je zvýraznený čiernym rámečkom je uvedené, že „Vzhľadom na skutočnosť, že táto poistná zmluva nespĺňa podmienky uvedené vo verejnom príslube, ktorý dala KOMUNÁLNA poisťovňa pre rok 2013 na poskytnutie poistného plnenia v prípade, že na poistenom motorovom vozidle dôjde ku škode v dôsledku živeľnej udalosti Vám oznamujeme, že nemáte nárok na poskytnutie poistného plnenia z

verejného prísľubu KOMUNÁLNEJ poisťovne v prípade vzniku škody na poistenom motorovom vozidle v dôsledku živeľnej udalosti.“ V tejto spojitosti súd prvej inštancie mal za preukázané, že verejným prísľubom zo dňa 11.10.2012 žalovaný rozšíril poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o krytie škôd na motorovom vozidle, ku ktorým dôjde v dôsledku živeľnej udalosti, (tiež) za predpokladu že ročný predpis poistného za poistenie zodpovednosti bude dosahovať minimálne výšku poistného „...pre získanie VPŽ stanovené KOMUNÁLNOU pre príslušnú kategóriu poisteného motorového vozidla...“, ktoré podľa Metodického usmernenia k individuálnemu PZP 2013 predstavovalo v danom prípade 119,- Eur. Podľa zistenia súdu prvej inštancie sa strany v poistnej zmluve dohodli na výške ročného poistného (len) v sume 100,- Eur.

3. Na takto ustálený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 788 ods. 1 až 3, § 792 ods. 1 a § 850 zák. č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, v znení neskorších zmien a doplnkov a na podklade skutkového nálezu, že poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového výškou dohodnutého poistného nespĺnilo podmienky určené vo verejnom prísľube, uzavrel, že povinnosť poskytnúť poistné plnenie v prípade, že na poistenom motorovom vozidle dôjde ku škode v dôsledku živeľnej udalosti, z neho (z verejného prísľubu) žalovanému nevznikla. K argumentácii žalobcu, pripisujúcej právne následky skutočnosti, že verejný prísľub sa mal na poistný vzťah strán vzťahovať podľa výslovného dojednania v poistnej zmluve, a tiež aj podľa údajov zachytených vo formulári o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy (zázname o rokovaní), súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že „... právnenému predchodcovi žalobcu (poisťníkovi) bola doručená poistná zmluva, právny predchodca žalobcu mal možnosť sa oboznámiť s celým jej obsahom a nebol v časovej tiesni. V prípade nejasností mal možnosť sa obrátiť na žalovaného alebo inú osobu, s ktorou jednal o návrhu poistnej zmluvy alebo inú osobu znalú problematiky, čo neurobil a spoliehal sa iba na návrh poistnej zmluvy a skutočnosti uvádzané vo formulári o podmienkach uzatvorenia poistnej zmluvy a zázname z rokovania zo dňa 04.02.2013, ktoré nie sú právne záväznými dokumentmi a nie sú ani dokladmi tvoriacimi obsah poistnej zmluvy“. Skonštatoval v tejto spojitosti, že „Nemožno nad rámec zákona poskytnúť ochranu konaniu spotrebiteľa, ktoré možno hodnotiť ako nezodpovedné len preto, že žalobca, resp. strana sporu má postavenie spotrebiteľa. Úlohou súdov v spotrebiteľských sporoch je poskytnúť spravodlivú ochranu priemernému spotrebiteľovi. Priemerný spotrebiteľ musí a má byť obozretný vo svojom konaní, pretože v každom prípade ide predovšetkým o ochranu seba samého“. Podľa názoru súdu prvej inštancie obozretnosti priemerného spotrebiteľa nezodpovedá prístup poisťníka, ktorý sa podľa jeho názoru nemal spoliehať len na návrh poistnej zmluvy, v ktorej pod bodom E. - poistné krytie, bolo križikom vyznačené, že poistený má nárok na poskytnutie poistného plnenia z verejného prísľubu poisťovateľa v prípade vzniku škody na poistnom vozidle v dôsledku živeľnej udalosti. Podľa jeho presvedčenia „...právnenému predchodcovi žalobcu nič nebránilo po tom, ako mu bola doručená písomná poistná zmluva č. 6 813 222 003, z ktorej jednoznačne vyplýva, že poškodený v zmysle predmetnej zmluvy nemá nárok na poskytnutie poistného plnenia z verejného prísľubu žalovanej, aby využil svoje právo a od uvedenej zmluvy odstúpil“.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobe vyhovie, eventuálne aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že rozšírenie poistného krytia z verejného prísľubu žalovaného sa na poistný vzťah strán nevzťahovalo. V súvisiacej argumentácii odvolateľ akcentoval, že v poistnej zmluve je „zaškrtnutá možnosť“, že poistený má nárok na poskytnutie poistného plnenia z verejného prísľubu“ a že v tomto zmysle, pokiaľ ide o rozsah poistného krytia, boli vedené tiež predzmluvné rokovania, o čom svedčí formulár o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy. Žalobca prezentoval, že na podklade týchto skutočností sa oprávnené domnieval (bol oprávnené presvedčený), že má uzatvorené poistenie aj pre prípad živeľnej udalosti. Na podklade tej istej argumentácie žalobca v odvolaní poukázal na amorálnosť, a tiež na spotrebiteľskú neprijateľnosť postupu žalovaného, ktorý napriek záverom predzmluvných rokovaní a obsahu samotnej poistnej zmluvy „...následne účelovým spôsobom vydal verejný prísľub, ktorý svojim podmienkami fakticky znemožnil právnenému predchodcovi žalobcu uplatniť si nárok na poistné plnenie, dohodnutý v poistenej zmluve“. Žalobca vo svojej odvolacej argumentácii vyzdvihol skutočnosť, že hoc je verejný prísľub vo všeobecnosti jednostranným právnym úkonom, v danom prípade bol inkorporovaný do zmluvného vzťahu strán. Svojimi odvolacími námietkami, vytykajúcimi nesprávnosť právneho posúdenia veci, žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa ust. 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. V odvolaní žalobcom formálne označený a aj citovaný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami, ktoré by poukazovali na nesprávnosť skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov, a tak podľa posúdenia

odvolacieho súdu nebol tento ďalší odvolací dôvod žalobcom materiálne a preto ani procesne účinne uplatnený. Odvolací súd v tejto spojitosti upriamuje pozornosť na záver formulovaný Ústavným súdom SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 5. novembra 2019, v zmysle ktorého „...uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Napokon odvolací súd poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

5. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil so spôsobom právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a za opodstatnený považoval aj jeho rozhodujúci záver, že žalobcovi nárok na poistné plnenie z verejného prísľubu nevznikol. Na podporu jeho správnosti žalovaný vo vyjadrení v podstatnom argumentoval tým, že verejný prísľub je jednostranným právnym úkonom vyhlasovateľa, na základe ktorého vzniká právny vzťah medzi ním a inou osobou až splnením podmienok uvedených vo verejnom prísľube. V danom prípade žalovaná určila podmienky rozšírenia poistenia zodpovednosti o majetkové poistenie vo Verejnom prísľube zo dňa 11.10.2012, v rámci ktorých zadefinovala tiež požiadavku minimálnej výšky poistného. Vo vzťahu k motorovému vozidlu zn. VW Golf, ev.č. R. predstavovalo žalovaným určené minimálne poistné pre vznik nároku z verejného prísľubu 119,- Eur. Poistnou zmluvou však došlo k dohode o poistnom vo výške 100,- Eur, z čoho podľa žalovaného vyplýva, že podmienka minimálnej výšky poistného, určená vo verejnom prísľube, v posudzovanom prípade akiste nebola naplnená. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na to, že nesplnenie podmienok pre vznik nároku z verejného prísľubu bolo poisťníkovi známe a akcentoval v tejto spojitosti, že táto skutočnosť bola potvrdená aj vo vystavenej poistke. Žalovaný prisvedčil správnosti tiež úvahe prvoinštančného súdu, že formulár o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy nemá povahu právne záväzného úkonu. Žalovaný vo vyjadrení nesúhlasil s argumentom žalobcu, že v danom prípade boli podmienky verejného prísľubu inkorporované do zmluvného vzťahu strán a odmietol aj jeho názor, že určeniu podmienok verejného prísľubu došlo až následne (vo význame po uzavretí poistnej zmluvy - pozn. odv. súdu) a účelovo. Žalovaný v tejto súvislosti prezentoval, že verejný prísľub urobil takmer 4 mesiace pred uzavretím poistnej zmluvy. Napokon žalovaný vo vyjadrení považoval za správne tiež úvahy, na podklade ktorých súd prvej inštancie odmietol argument žalobcu o amorálnosti a spotrebiteľskej neprijateľnosti jeho postupu pri uzavieraní poistnej zmluvy. Zdôraznil pritom skutočnosť, že poisťník mal možnosť oboznámiť sa s jasným a zreteľným obsahom poistnej zmluvy a jej príloh, s verejným prísľubom a napokon aj s poistkou, a preto mu muselo byť zrejmé, že podmienky pre vznik nároku z verejného prísľubu nespĺňa. K takému záveru žalobcu nemohla, podľa presvedčenia žalovaného, viesť ani časť poistnej zmluvy, v ktorej bol krížikom vyznačený nárok na poskytnutie takého plnenia, nakoľko takýmto spôsobom došlo k vyjadreniu skutočnosti, že nárok z verejného prísľubu vznikne až po splnení podmienok uvedených vo verejnom prísľube. Uvedené podľa jeho presvedčenia potvrdzuje poistka, ktorá pokiaľ ide o poistenie pre prípad úrazu vodiča a členov posádky odkazuje na podmienky uvedené vo verejnom prísľube a pokiaľ ide o poistenie škody v dôsledku živelných udalostí explicitne deklaruje, že poistná zmluva podmienky verejného prísľubu nespĺňa.

6. Žalobca v odvolacej replike a následne tiež žalovaný v odvolacej duplike už len zopakovali podstatné časti svojej argumentácie v odvolacom konaní.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s ust. § 367 ods. 2 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že je (odvolanie) dôvodné.

8. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia rozsahu poistenia, vyplývajúceho z poistného vzťahu strán, vo svetle ich argumentačného diskurzu v otázke povahy a následkov dojednaní, ktorými upravili koreláciu medzi poistnou zmluvou a verejným príslubom, ktorým za splnenia v ňom uvedených predpokladov malo dôjsť k rozšíreniu základného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (tiež) o majetkové poistenie pre prípad poškodenia motorového vozidla v dôsledku živelnej udalosti. Súd prvej inštancie vystaval svoj záver, že v danom prípade nedošlo k rozšíreniu poistenia zodpovednosti o majetkové poistenie vyplývajúce z verejného príslubu, na myšlienkovej premise, že písomnosť majúca byť podľa jej označenia v záhlaví poistnou zmluvou, je v skutočnosti (len) návrhom na jej uzavretie (viď bod 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a že za poistnú zmluvu je potrebné v okolnostiach prípadu považovať (až) poisťku (viď bod 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Práve zo záverečného odseku poisťky, v ktorom bolo deklarované, že poistná zmluva nespĺňa podmienky uvedené vo verejnom príslube, súd prvej inštancie vyvodil obsahovo totožný záver, ktorý bol v jeho myšlienkovej konštrukcii kľúčovým dôvodom, pre ktorý žalobu zamietol. S týmto spôsobom právneho posúdenia veci sa odvolací súd rozhodne nemohol stotožniť.

9. Odvolací súd v úvodnej časti svojich úvah považuje za potrebné kriticky poznamenať, že nerozlišovanie medzi poistnou zmluvou a poisťkou je javom frekventovane sa vyskytujúcim v laickej verejnosti. V odborných kruhoch však inštitucionálne rozlišovanie týchto úkonov, počas ich takmer 50 ročnej paralelnej existencie v našom právnom poriadku nie je nijak problematické, a preto je skutočne zarážajúce, že prvoinštančný súd prisúdil právotvorné účinky poisťke, majúcej povahu potvrdenia o uzavretí poistnej zmluvy. Odvolací súd v tejto spojitosti zdôrazňuje, že poisťka je jednostranný úkon poisťovne, ktorým deklaruje uzatvorenie poistnej zmluvy vo vzťahu k tomu, kto s ňou poistnú zmluvu uzavrel. Poisťka je úkon, ktorý z časového hľadiska nasleduje uzavretie poistnej zmluvy. Jej nevydanie nemá žiaden vplyv na existenciu poistného vzťahu a ani vzájomné práva a povinnosti jeho účastníkov. Čo je podstatné, a to si prirodzene súd prvej inštancie vzhľadom na svoj zásadný omyl pri posudzovaní povahy poisťky nemohol uvedomiť, potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy (poisťka) nemá vplyv na obsah vzájomných práv a povinností, nevynímajúc situáciu, keď údaje v nej nekorešponujú s obsahom poistnej zmluvy. „Poisťka totiž iba reflektuje právny vzťah založený poistnou zmluvou, ale vo vzťahu k jestvujúcim právam a povinnostiam nemá žiadne konštitučné účinky“ (Petruľák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha: C.H.Beck, 2012, 63s).

10. Podľa zistenia odvolacieho súdu bola poistná zmluva (čl. 7) formálne podpísaná oboma zmluvnými stranami a v konaní nevyšla najavo skutočnosť, ktorá by tento zrejmy fakt v akomkoľvek smere spochybňovala. Za tohto stavu, nakoľko ani súd prvej inštancie svoje úvahy v tomto smere nevysvetlil, odvolaciemu súdu sa ani pri vynaložení značného úsilia nepodarilo spoznať a skrz toho ani pochopiť dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie nepovažoval za zmluvu písomnosť, v ktorej strany výslovne prejavili vôľu smerujúcu k vzniku ich záväzkového vzťahu. Toto zaváhanie v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že prvoinštančný súd bagatelizoval význam dojednania obsiahnutého v časti E. „Poistné krytie“ poistnej zmluvy, podľa ktorého „poistený má nárok na poskytnutie poistného plnenia z verejného príslubu poisťovateľa v prípade vzniku škody na poistenom vozidle v dôsledku živelnej udalosti“. Treba zdôrazniť, že toto dojednanie v poistnej zmluve nepochybne zodpovedá vôli strán formovanej v procese rokovania o uzavretí zmluvy, nakoľko aj podľa záznamu o rokovaní (čl. 6) sa poistné krytie malo vzťahovať aj na škodu spôsobenú pri živelných pohromách podľa verejného príslubu.

11. Akiste možno súhlasiť s argumentáciou žalovaného, ktorú bez podrobenia hlbšej analýzy prevzal aj súd prvej inštancie, že k vzniku nároku z verejného príslubu dochádza splnením podmienok v ňom určených. V okolnostiach prípadu ale nemožno prehliadnúť, že medzi žalovaným ako vyhlasovateľom a žalobcom ako potenciálnym oprávneným z verejného príslubu je daný právny vzťah z poistnej zmluvy, v ktorej sa explicitne dohodli, že žalobca má nárok na poskytnutie plnenia z verejného príslubu žalovaného. Takéto dojednanie podľa názoru odvolacieho súdu logicky nemožno vnímať len ako akýsi odkaz na existenciu verejného príslubu ako sa mylne domnieva žalovaný, ale je potrebné mu pripísať právotvorné účinky v tom zmysle, že originárne zakladá nárok na plnenie vyplývajúce z verejného príslubu poisťovateľa, bez ohľadu na to, či poisťník inak spĺňa podmienky verejného príslubu. Odvolací súd sa domnieva, že iný spôsob interpretácie takejto dohody by bol v rozpore s jej jazykovým vyjadrením a v danom prípade, s ohľadom na stranami jasne deklarovany výsledok rokovania o uzavretí zmluvy, premietnutý do záznamu z rokovania, tiež s vôľou jej účastníkov. Bez povšimnutia odvolacieho

súdu v tejto spojitosti nezostala ani skutočnosť, že osoba, ktorá za žalovaného dojednávala poistnú zmluvu celkom evidentne vychádzala z Metodického usmernenia k individuálnemu PZP 2013 (čl. 46), v ktorého časti IV bolo vo vzťahu k novým klientom jednoznačne určené, že podmienkou „pre priznanie“ nároku na poistné plnenie z verejného prísľubu je ročné poistné za motorové vozidlo v cenovej úrovni do (teda nie nad) PM-15%, ktoré kritérium bezpochyby spĺňalo aj poistné podľa posudzovanej poistnej zmluvy. Vo svetle aj tejto skutočnosti sa odvolaciemu súdu javí, že nie žalobca, ako zhodnotil súd prvej inštancie, ale žalovaný konal pri realizácii právneho vzťahu, poťažne už pri jeho zakladaní prinajmenšom neštandardne, pokiaľ v potvrdení o uzavretí poistnej zmluvy deklaroval iné, než to, čo v nej bolo výslovne uvedené. Ako však už bolo zmienené táto skutočnosť už daný obsah právneho vzťahu strán nemohla ovplyvniť. Pre úplnosť úvah odvolací súd na tomto mieste dodáva, že iný výklad posudzovaného zmluvného ustanovenia nemôže obstáť ani vo svetle ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Súd prvej inštancie vedený mylnými právnymi úvahami pri aplikácii hmotnoprávných predpisov, nezaoberal sa tvrdeniami a nadväzujúcou argumentáciou žalobcu, v celom spektre potrebnom pre posúdenie dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku; nevenoval tak náležitú pozornosť, a preto neustálil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre posúdenie všetkých rozhodujúcich otázok v odvolacím súdom. Nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. neostávalo iné než rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

13. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať s rozhodujúcimi skutkovými a právnymi otázkami, zodpovedanie ktorých je vzhľadom na strany uplatnené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, nevyhnutné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. K tomu v intenciách v tomto uznesení vytknutých nesprávností vyvodí zodpovedajúce skutkové zistenia z už vykonaných dôkazov, eventuálne umožní stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po prípadnom doplnení dokazovania, či už dôkazmi ktoré strany navrhli, alebo ešte navrhnu v nastávajúcom priebehu konania, súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 C.s.p.) procesne správnym postupom, pričom vo svojich úvahách pri právnom posudzovaní veci vyjde z názoru odvolacieho súdu (§391 ods. 2 C.s.p.), tak ako ho vyjadril v tomto uznesení. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň aby odôvodnenie nie len formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 C.s.p., ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia. Vyhne sa pritom formalistickému, paušálnemu prístupu pri hodnotení rozhodujúcich skutočností, a tiež i pri ich vyjadrení v odôvodnení.

14. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.